

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 608/24
1.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председник већа, Марка Јоцића и Данка Лаушевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Живка Дедовића, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр.16/18 од 22.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ жалба јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр.16/18 од 22.09.2023. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, на основу одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, окривљеног АА, због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ, **осуђује на казну затвора у трајању од 6 (шест) година**, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Живка Дедовића, **ОДБИЈА** као неоснована, а првостепена пресуда, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр.16/18 од 22.09.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ, те је, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени је ослобођен дужности плаћања кривичног поступка и паушала, који падају на терет буџетских средстава.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и окривљени казни на казну затвора у трајању од осам година,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Живко Дедовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се првостепена пресуда укине и врати на поновно суђење, или преиначи и окривљени АА, услед недостатка доказа, ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 121 став 2 КЗ.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Живко Дедовић, поднео је одговор на жалбу јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, са предлогом да се жалба јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду одбије као неоснована, уз захтев да буде обавештен о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.641/24 од 29.06.2024. године, предложио је да се жалба јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Ктж.бр.1460/14 од 18.01.2024. године, изјављена на пресуду Трећег основног суда у Београду К.бр.16/18 од 22.09.2023. године, усвоји као основана, те побијана пресуда преиначи тако што ће суд окривљеног АА осудити на казну затвора у трајању од осам година, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Живка Дедовића, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у складу са одредбом члана 447 ЗКП, одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Живка Дедовића, на којој је размотрио списе предмета, па је, након разматрања навода и предлога из жалби, као и предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, те након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Живка Дедовића, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да су разлози, дати од стране првостепеног суда, потпуно нејасни, односно у знатној мери противречни.

Међутим, супротно изнетим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду налази да првостепена пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама, из којих се закључује како је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, те се из наведених разлога види који докази потврђују одлучне

чињенице о извршењу кривичног дела, а потом и како је првостепени суд ценио изведене доказе, што је све у складу са садржином доказа, на којима се заснивају закључци првостепеног суда.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца окривљеног се истиче да није на несумњив начин утврђен идентитет путничког моторног возила које је учествовало у предметном догађају, а у изреци је описано као путничко возило марке “Застава 128” беле боје, те бранилац оспорава оцену исказа сведока ББ и ВВ, као и налаз и мишљење вештака НКТЦ Одсек у Новом Саду 2099/13 од 22.11.2023. године.

Према оцени Апелационог суда у Београду, жалбеним наводима браниоца окривљеног, не доводи се у питање потпуност и правилност чињеничног стања, утврђеног од стране првостепеног суда, с обзиром да је суд, на основу свих потребних и изведених, те правилно цењених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, чињенично стање потпуно и правилно утврдио и дошао до несумњивог закључка да је окривљени АА извршио радње ближе описане у изреци првостепене пресуде. При томе, првостепени суд је дао јасне и аргументоване разлоге за своје чињенично правне закључке, које као правилне прихвата и веће овог суда.

Наиме, првостепени суд је правилно поступио када је прихватио исказ сведока ВВ (ванбрачног супруга оштећене), коме је у разговору, док је била у Ургентном центру, а у погледу описа возила лица које ју је повезло, оштећена рекла да се радило о белом возилу “128”, да брава за отварање врата на њеној страни није радила, да је некако успела да изађе и да је особа, која је возила, успела да је сустигне крећући се возилом у рикверц, да ју је прегазео, а потом, крећући се унапред, поново је прегазео. Наведени исказ сведока, о чињеницама које је сазнао непосредно од сада покојне ГГ, и то након што је оперисана у Ургентном центру, у потпуности је у складу и са исказом сведока ББ, полицијског службеника Одељења за крвне и сексуалне деликте, Одсека за осветљавање кривичних дела у саобраћају, који је такође обавио разговор са сада покојном ГГ, дан након саобраћајне незгоде, од које је добио сазнања о ком аутомобилу се ради, након чега је, по добијању обавештења од службеника Одсека за сексуалне деликте, да је исти ауто, који је учествовао у саобраћајној незгоди од 24.09.2013. године, такође коришћен при извршењу кривичног дела силовање, и обавештењу да се тај ауто налази у ПС Земун или ПИ Сурчин, возило преузео и одвезао у криминалистичко-техничку гаражу. Из исказа сведока ББ утврђено је да му је оштећена описала догађај, рекавши да је радила у неком кафићу или кафани, да ју је сустигло лице са возилом “Кецом” или “128”, она је са њим села у возило, те је сведоку описала да је у једном моменту то лице скренуло удесно, да је покушавала да изађе, али да ручица за отварање врата није функционисала, али је у једном тренутку ипак успела да отвори врата и изађе, да је кренула да се враћа уназад тј. ка главном путу који води ка њеном месту становања, али ју је то лице сустигло и прешло возилом преко ње, односно то лице је целим габаритом возила прешло преко оштећене. Такође из исказа наведеног сведока, утврђено је да је у гаражи, Десето Одељење, Одељење

криминалистичке технике, узело трагове са возила које је он преузео у ПС Земун или ПС Сурчин и пронађени трагови су достављени Новом Саду ради упоређивања пронађених трагова на возилу са јакном оштећене. Исказ сведока ББ, првостепени суд је у потпуности правилно прихватио, а која сазнања је добио од стране учесника критичног догађаја, односно сада покојне ГГ.

Стоји чињеница да сведок ББ, описујући возило које је ударило оштећену, наводи возило црвене боје, међутим, а имајући у виду да је сведок први пут исказ у овом кривичном поступку, дао након више од седам година од времена критичног догађаја, при чему је управо овај сведок наложио да се обави форензички преглед и утврди функционална исправност ручице за отварање сувозачевих врата са возила “Застава 128” беле боје, без регистарских ознака, што произилази из дописа УКП Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата, обрађивач-сведок ББ од 04.10.2013. године, Националном КТ Центру, а након што је и обављен форензички преглед лица места МУП РС, ДП, ПС Земун дана 27.09.2013. године, возила марке “Застава 128”, беле боје, без регистарских ознака, са бројем шасије ..., о чему је сачињена службена белешка о форензичком прегледу лица места дана 01.10.2013. године, то је правилан закључак првостепеног суда да је несумњиво утврђено да је сада покојна оштећена рекла да се радило управо о возилу беле боје.

Искази сведока ВВ и ББ, који су информацију о неисправности ручице за отварање врата са унутрашње стране возила и то сувозачевог места, добили од сада покојне оштећене, у потпуности су у складу и са налазом и мишљењем НКТИЦ Одељења за вештачење бр.12872/13 од 09.10.2013. године, којим је утврђена функционална неисправност ручице за отварање предњих десних врата путничког моторног возила “Застава” модел “128”, без регистарских ознака, беле боје, број шасије ...

Идентитет возила марке “Застава 128”, беле боје, без регистарских ознака, са бројем шасије ..., а којим је управљао окривљени, који се критичном приликом кретао у рикверц тј. уназад и задњим делом возила оборио оштећену ГГ, и целим габаритом возила прешао преко тела исте и тако је вукао испод возила неколико метара, потрђен је и службеном белешком о форензичком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику Ку.19008/2013, Кт 100-2207/2013 веза 100-2200/2013 од 02.10.2013. године, о извршеном Кт прегледу од 02.10.2013. године, те су пронађени криминалистичко-техничким прегледом возила “Застава 128” беле боје, без регистарских ознака, трагови, између осталог, влакна (траг број 2) затечена на средини десне подсајтне возила и влакно (траг број 3) затечено на десном задњем доњем делу возила (иза задњег десног точка), која влакна су вештачена у НКТИЦ Одсеку у Новом Саду бр.2099/13 од 22.11.2013. године, те вештачењем материјала кога чини: 1)један микротраг влакна црне боје и једна тамна зимска јакна прошарана са више боја, па је утврђено да достављена влакна црне боје, као и изузета влакна црне боје са достављене јакне, представљају полимерна влакна-полиестер, а да је код достављеног узорка влакна црне боје детектован изванредан број влакана беле боје, као и код узорака влакна

црне боје, изузетог са предметне јакне, те да су по својим морфолошким карактеристикама истоврсни са репрезентативним узорцима влакна беле боје, изузетих са достављене јакне, а лабораторијском анализом такође је утврђено да детектована влакна беле боје, код достављеног узорка влакна црне боје, као и детектована влакна беле боје, код изузетих влакана црне боје, са достављене јакне представљају полимерна влакна полиестер.

У жалби браниоца окривљеног се истиче да није несумњиво утврђена чињеница да је јакна, која је била предмет вештачења НКПЦ Одсек у Новом Саду бр.2099/13 од 22.11.2013. године, припадала оштећеној ГГ,

Међутим, у погледу наведене чињенице, жалбеним наводима браниоца окривљеног, не доводи се у питање правилност утврђеног чињеничног стања да је јакна, која је била предмет вештачења, припадала оштећеној, будући да је сведок ББ навео да је Десето Одељење, Одељење криминалистичке технике, узело трагове са возила које је он тј. сведок преузео у ПС Земун или ПИ Сурчин и пронађени трагови су достављени Новом Саду ради упоређивања пронађених трагова на возилу са јакном оштећене, а јакну оштећене је вероватно, као и остале ствари, узео из Ургентног центра.

Поред свега изнетог, из изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К.бр.815/13 од 17.05.2015. године, која је постала правноснажна дана 16.07.2015. године, утврђено је да је окривљени АА оглашен кривим због тога што је дана 23.09.2013. године, око 23,00 часа, у ..., .., на путу у близини ..., употребом силе, принудио на обљубу малолетну оштећену, на тај начин што је возилом “Застава 128”, повезао малолетну оштећену из ..., где живи окривљени, и у ..., на путу између ... и, зауставио возило, отворио врата, како би малолетна оштећена, која је седела на сувозачевом седишту, изашла јер је помислила да ће остатак пута до куће ићи пешице, и извршио кривично дело силовање из члана 178 став 3 у вези става 1 КЗ, над малолетном оштећеном, ДД. Дакле, окривљени је два сата пре извршења кривичног дела које му се у овом кривичном поступку ставља на терет, извршио кривично дело силовање над малолетном оштећеном, те је малолетну оштећену, на место где ју је силовао, довезао управо возилом “Застава 128” и то у близини ..., где је и место извршења кривичног дела за које му се суди у овом кривичном поступку.

С обзиром на изнето, првостепени суд је несумњиво утврдио све релевантне и одлучне чињенице, односно да је критичном приликом окривљени АА оштећену ГГ тешко телесно повредио и здравље нарушио тако тешко да је услед тога доведена у опасност живот оштећене, те је, на основу овако потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, извео правилан закључак о правној оцени радњи окривљеног, па је правилно одлучио о његовој кривици и правном квалификацијом из изреке првостепене пресуде, правилно је применио кривични закон.

На основу утврђених чињеница поуздано се закључује да је окривљени извршио

кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ, те се у његовим радњама стичу сва законска битна обележја овог кривичног дела, како субјективне, тако и објективне природе.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а по жалби јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, те по службеној дужности, поводом жалбе браниоца окривљеног, у смислу одредбе члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд правилно утврдио околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на одлуку о кривичној санкцији, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног, утврдио чињеницу да је исти отац четворо деце, и протек времена од извршења дела, што се не може приписати у кривицу окривљеног, док је као отежавајуће околности на страни окривљеног утврдио чињеницу која се односи на животну доб оштећене која је имала само 21 годину, као и малолетно дете које је, након што је оштећена претрпела повреде, истој и одузето, те и његову ранију осуђиваност, између осталог и због извршења истоврсног кривичног дела, али и истородног кривичног дела, дакле кривичног дела са елементима насиља.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, основано се у жалби јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, истиче да изречена кривична санкција није адекватна, имајући у виду вишеструку ранију осуђиваност окривљеног, шест пута, и то за кривично дело тешка крађа, кривично дело разбојништво, кривично дело лака телесна повреда, кривично дело насиље у породици, кривично дело обљуба или противприродни блуд над лицем које није навршило 14 година и кривично дело силовање, те да је првостепени суд, у односу на напред наведене отежавајуће околности, дао превелики значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд у Београду је, усвајајући жалбу јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, преиначио првостепену пресуду, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног АА, због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од шест година, налазећи да је овако изречена кривична санкција, у конкретном случају, нужна за остваривање сврхе кажњавања, прописане одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

С обзиром да је првостепена пресуда, усвајањем жалбе јавног тужиоца, преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији, док је жалба браниоца окривљеног АА одбијена као неоснована, то је првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 459 став 1 ЗКП и члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Џевердановић Савковић,с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић